

C-135/05. sz. ügy

Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

„Tagállami kötelezettségszegés – Hulladékgazdálkodás – 75/442/EGK irányelv,
91/689/EGK irányelv és 1999/31/EK irányelv”

A Bíróság ítélete (harmadik tanács), 2007. április 26. I - 3478

Az ítélet összefoglalása

- 1. Kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset – A kötelezettségszegés bizonyítása – A Bizottságra háruló teher
(EK 226. cikk)*

2. *Tagállamok – Kötelezettségek – A Bizottságra ruházott felügyeleti jogkör – A tagállamok kötelessége*
(EK 10. cikk, EK 211. cikk és EK 226. cikk; a 91/156, a 91/689 és a 1999/31 rendelettel módosított 75/442 tanácsi rendelet)
 3. *Kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset – A megalapozottság Bíróság általi vizsgálata – Figyelembe veendő helyzet – Az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor fennálló helyzet*
(EK 226. cikk)
 4. *Környezet – A hulladékok ártalmatlanítása – 75/442 irányelv – 4. cikk*
(A 91/156 irányelvvel módosított 75/442 tanácsi irányelv, 4. cikk)
-
1. Az EK 226. cikk alapján indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban a Bizottság feladata az állítólagos kötelezettségszegés fennállásának bizonyítása. A Bíróság előtt tehát a Bizottságnak kell – bármilyen vélelemre való hivatkozás lehetősége nélkül – a kötelezettségszegés fennállásának vizsgálatához szükséges tényeket előterjesztenie. Amikor azonban a Bizottság elegendő tényt hozott fel, amelyekből kitűnnek az alperes tagállam területén felmerült bizonyos tényállások, és ezek azt támasztják alá, hogy az alperes tagállam hatóságai valamely irányelv rendelkezéseivel ellentétes, ismételt és tartós gyakorlatot alakítottak ki, akkor e tagállam feladata, hogy az így bemutatott adatokat és az azokból levonható következtetéseket lényegében és részletesen vitassa.
 2. Az EK 10. cikk értelmében a tagállamok kötelesek elősegíteni a Bizottság feladatainak teljesítését, amelyek az EK 211. cikk szerint különösen abban állnak, hogy a Bizottság gondoskodik a Szerződés rendelkezéseinek és a Szerződés alapján az intézmények által hozott rendelkezéseknek az alkalmazásáról. A környezet területén elfogadott, az irányelvek tényleges végrehajtásának biztosítására irányuló nemzeti rendelkezések gyakorlatban való helyes alkalmazásának ellenőrzése során a Bizottság, amely e tárgyban saját maga nem rendelkezik saját vizsgálati jogkörrel, nagymértékben rá van utalva az esetleges panaszosok, az érintett tagállam területén működő magán- és állami szervezetek, valamint maga az említett tagállam által szolgáltatott információkra. Ilyen körülmények között a jóhiszemű együttműködés szellemében elsősorban a nemzeti hatóságok feladata a szükséges ellenőrzések hely-

(vö. 26., 30., 32. pont)

színen történő elvégzése, összhangban a tagállamok azon kötelezettségével, hogy elősegítsék a Bizottság általános feladatainak a teljesítését.

(vö. 27–28., 31. pont)

3. A kötelezettségzegés megtörténtét a tagállamban az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor fennálló helyzet alapján kell megítélni, és a későbbi változásokat a Bíróság még akkor sem veheti figyelembe, ha azok az említett kötelezettségzegés megállapítása iránti kereset tárgyát képező közösségi jogszabály megfelelő alkalmazásának minősülnének.

(vö. 36. pont)

4. Bár a 91/156 irányelvvel módosított 75/442 irányelv 4. cikke nem írja elő a tagállamok által meghozandó intézkedések konkrét tartalmát annak biztosítására, hogy a

(vö. 37. pont)

hulladék hasznosítása vagy ártalmatlanítása az emberi egészség veszélyeztetése nélkül történjen, és anélkül, hogy olyan eljárásokat vagy módszereket használnának, amelyek károsíthatják a környezetet, ez a rendelkezés azonban az elérendő cél tekintetében kötelezi a tagállamokat, miközben mérlegelési mozgásteret hagy a tagállamoknak az ilyen intézkedések szükségességének értékelésében.

Abból tehát, hogy a ténybeli helyzet nincs összhangban az említett irányelv 4. cikkében megállapított célkitűzésekkel, főszabály szerint nem vonható le az a közvetlen következtetés, hogy az érintett tagállam szükségképpen nem teljesítette az e rendelkezés szerinti kötelezettségeit. Ha azonban az ilyen ténybeli helyzet továbbra is tartósan fennmarad, és különösen elhúzódó időszakon keresztül a környezet jelentős károsodásához vezet, anélkül hogy az illetékes hatóságok beavatkoznának, az annak a jele lehet, hogy a tagállam túllépte az adott rendelkezés által ráruházott mérlegelési mozgásteret.